

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/13/2016
Identifikačné číslo spisu: 3015200721
Dátum vydania rozhodnutia: 21.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3015200721.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: S. D., A., proti odporcovi: Mesto Bojnice, Sládkovičova 1, Bojnice, v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. Priest. 1/2015 zo dňa 19. augusta 2015, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 25Sp/15/2015-14 zo dňa 22. októbra 2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 25Sp/15/2015-19 zo dňa 25. novembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 25Sp/15/2015-14 zo dňa 22. októbra 2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 25Sp/15/2015-19 zo dňa 25. novembra 2015 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením zastavil konanie vedené na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 25Sp/15/2015 podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s tým, že po právoplatnosti predmetného uznesenia bude vec postúpená Okresnému úradu Prievidza. Krajský súd v Trenčíne v súlade s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/38/2011 zo dňa 10.10.2011 dospel k záveru, že obec má v konaní o priestupkoch postavenie správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy, i keď to zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) ani zákon č. 282/2002 Z.z. ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 282/2002 Z.z.“) výslovne neurčujú. Pri určovaní odvolacieho správneho orgánu postupoval Krajský súd v Trenčíne per analogiam aplikáciou § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 180/2013 Z.z.“) aj na priestupky, ktoré prejednáva obec podľa zákona č. 282/2002 Z.z. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 5Rks/1/2015 zo dňa 29.04.2015 v obdobnej veci rozhodol, že vec patrí na konanie a rozhodnutie do právomoci Okresného úradu v Prievidzi, pričom išlo tiež o právomoc na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu obce podľa zákona č.

282/2002 Z.z.

Uznesenie krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním, v ktorom uviedol, že odvolaním napadnuté rozhodnutie obsahuje právne, ako aj formálne vady, a preto je potrebné uvedené uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie. Svoje tvrdenia navrhovateľ opiera najmä o rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.11.2014 sp. zn. 15Sp/26/2014. Z rozhodnutia okrem iného vyplýva, že v obdobných prípadoch je daná vecná príslušnosť na rozhodovanie Okresnému úradu s miestnou príslušnosťou v sídle kraja s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/38/2011 zo dňa 10.10.2011 a s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Rks/1/2014 zo dňa 31.03.2014. Z uvedeného je zrejmé, že vec mala byť postúpená Okresnému úradu v Trenčíne, ako tak bolo v rámci prejednávania veci v roku 2014 urobené. Taktiež poukázal na nesprávny rok vydania napadnutého uznesenia Krajského súdu v Trenčíne.

Navrhovateľ podal dňa 30.12.2015 odvolanie aj voči opravnému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 25Sp/15/2015-19 zo dňa 25.11.2015 s tým, že v predmetnom opravnom uznesení krajský súd opomenul uviesť, či disponuje odvolaním voči uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 25Sp/15/2015-14 zo dňa 22.10.2015. Z uvedeného dôvodu navrhol napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odvolanie navrhovateľa bolo dňa 14.01.2016 doručené odporcovi na vedomie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobkyne (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdí.

Podľa § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Krajský súd v Trenčíne dospel k záveru, že prejednávanie priestupkov podľa zákona č. 282/2002 Z.z. je výkonom prenesenej štátnej správy, keď ich prejednanie ako výnimku zo všeobecnej príslušnosti podľa § 52 zákona č. 372/1990 Zb. bolo zákonom č. 282/2002 Z.z. zverené obciam. Obec má v konaní o priestupkoch postavenie správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy, i keď to zákon č. 372/1990 Zb. ani zákon č. 282/2002 Z.z. výslovne neurčujú. Pri určovaní odvolacieho správneho orgánu postupoval Krajský súd v Trenčíne per analogiam aplikáciou § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 180/2013 Z.z.“) aj na priestupky, ktoré prejednáva obec podľa zákona č. 282/2002 Z.z. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 5Rks/1/2015 zo dňa 29.04.2015 v obdobnej veci rozhodol, že vec patrí na konanie a rozhodnutie do právomoci Okresného úradu v Prievidzi, pričom išlo tiež o právomoc na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu obce podľa zákona č. 282/2002 Z.z.

Navrhovateľ v odvolaní zo dňa 18.11.2015 poukázal na to, že vec už raz bola v rámci prejednávania veci postúpená Okresnému úradu v Trenčíne v roku 2014. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k tejto odvolacej námietke navrhovateľa uvádza, že vec bola v roku 2014 Okresnému úradu Trenčín

postúpená na základe uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sp/26/2014-11 zo dňa 24.11.2014, ako to vyplýva z obsahu administratívneho spisu. V danom prípade išlo o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Mesta Bojnice č. 1/2014 zo dňa 06.08.2014. V súčasnosti je však v tomto súdnom konaní predmetom preskúmania rozhodnutie Mesta Bojnice č. Priest. 1/2015 zo dňa 19.08.2015, teda Krajský súd v Trenčíne postúpil inú vec Okresnému úradu Prievidza, než tú, ktorá bola predmetom preskúmania v roku 2014. Ide teda o dve odlišné rozhodnutia. Postúpenie veci uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sp/26/2014-11 zo dňa 24.11.2014 nemá vplyv na postúpenie veci uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 25Sp/15/2015-14 zo dňa 22.10.2015. Okresný úrad Prievidzi bude po právoplatnosti súdneho rozhodnutia a následnému postúpení ďalej vo veci konať a má povinnosť vydať rozhodnutie.

K odvolaniu navrhovateľa zo dňa 30.12.2015 voči opravnému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne a námietke navrhovateľa o absencii informácie, či má Krajský súd v Trenčíne o odvolaní zo dňa 18.11.2015 informácie senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvádza, že v zmysle § 202 ods. 4 O.s.p. odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi trovy odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní nemal úspech.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.